

GYERMEKHÍR

Hagyományörző, történelmi emléktúrán Baranya megyében

2003. március 1–2.

A Pest Megyei Úttörők Bakancsos Szakosztálya kétnapos programot szervezett, mely egy mecseki túrából, Pécs történelmi belvárosa és a mohácsi busójárás megtekintéséből állt.

Az időjárás kedvezett programunknak, mert a hosszú tél végén ez volt az első verőfényes hétvége. A sok ködös, szürke nap után gyönyörű kék ég alatt mászhattuk meg a Nagy-Tubest. Ennek tetején épült a Mecsek egyik legszebb kilátója. A panoráma megérte a fáradozást, hiszen alattunk látható volt Pécs, Orfű, sok szép hegyvonulat és a csillogó tavak. Túránk alatt a gyerekek megtalálták a Mecsek legbátrabb virágát, a hunyort, mely az olvadó hóból dugta ki fejét, és így bontotta szirmait. A napsütötte déli tisztásokon pedig már a hóvirág is nyílt.

A túra után könnyű sétaként megnéztük Pécs belvárosát. A sok szép történelmi emlék között járva láthatuk a Barbakánt, a Székesegyházat, a Dzsámit, a Városházát, a Megyeházát, a Zsolnay-szobrot és a sétáló utcában álló Pécsi Nemzeti Színházat.

A Barna Sörözőben elfogyasztott remek vacsora után búcsúztunk Pécsről, és elindultunk Mohács felé.

Izgatottan vártuk, hogy jutunk el a Mohácsi-szigeten lévő szálláshelyünkre. Autóbuszunkat Mohácson hagytuk, és hajóval keltünk át Újmohácsra, ahol kedves barátaink vártak már bennünket. Hamar elhelyezkedtünk az általános iskolában, és még egy télbúcsúztató jelmezbált is sikerült tartanunk az idei farsang utolsó hétvégéjén.

Vasárnap reggel rendet raktunk szálláshelyünkön, majd komppal átkeltünk a Dunán. Először a mohácsi csata helyszínén a tragikus kimenetelű ütközet emlékére épített történelmi emlékparkot látogattuk meg. Magyarország három részre szakadását előidéző vesztes csata hangulatát felidéző fafaragások és kopjafák között lehetőségünk volt elgondolkodni hazánk sorsán. Én azon is töprengtem, hogy ilyen és hasonló nemzeti értékeinket minden magyar gyermek számára elérhetővé kéne tenni, és felháborítónak tartom az egyes helyszíneken fizetendő drága belépődíjakat.

A városba érve kis csoportokban elindultunk a busók nyomát keresni. A soha nem látott emberáradatban sikeresen megtaláltuk a sokác kikötőt. Itt az ágyúlövés és a máglyagyújtás

jeladására csónakokon eveztek át a félelmetes busók a szigetről a városba. Szín pompás felvonulásuk és a főtéren népviseletben táncoló nemzeti csoporthoz csatlakoztak a helyi csoportok műsora felejthetetlen élményt nyújtott. A délszláv népzene ritmusát, dallamát még hazafelé is hallani véltük.

A Csele-pataknál megálltunk, és tisztelettel adóztunk az itt elhunyt, alig húszéves Lajos királyunk emlékére állított domborműnél. Ő és hazánk is külön sorsra juthatott volna, ha nem a széthúzás és a pártoskodás lett volna jellemző vezetőinkre.

Más településekről érkező barátainktól a tárnoki vasútállomáson búcsúzhattunk a következő közös programig. Szép és tartalmas hétvégét tölthettünk együtt bakancsos barátainkkal, melyhez anyagi támogatást kaptunk a Nemzeti Gyermekek és Ifjúsági Közalapítványtól. Köszönet érte.

Kosárlabdatorna Diósdon

2003. március 4.

A Pest Megyei Diáksport Szövetség 2003-ban is meghirdette kosárlabdatornáját. A tavalyi évben a lányokból álló csoportunk a megyei döntőig jutott el.

Idén egy korcsoporttal feljebb indultunk a versenyben, így már a városi bajnokság mérkőzéseit is nagy pályán kellett játszani. A tárnoki tornatermi mérethez szokott lányok az első meccsen még bírták az iramot, győzelemmel fejezték be a mérkőzést, de a másodikra elfáradtak. Így az elődöntőből másodikként jutottak tovább a harmadik helyért folyó küzdelembe, ahol nagyon nagy elszántsággal sikerült is Diósd csapatának legyőzése után a harmadik helyet megszerezniük.

Kicsit szomorúan vették át a lányok a bronzérmeket és az oklevelet, hiszen szerettek volna előkelőbb helyen végezni. Azzal vigasztalták magukat, hogy így az előző években szerzett ezüst- és aranyérem után teljessé vált az éremgyűjteményük.

No és persze nagyon készülnek a májusi Sportoljunk együtt! versenyre,

A mohácsi csata emlékhelyén dicső elődeinkért szólt a harang

